

طرح اضطراری به منظور حفظ آمادگی فرودگاه جهت مقابله با وضعیت های اضطراری که ممکن است در فرودگاه و یا اطراف آن به وقوع بپیوندد تهیه و تدوین می گردد. هدف از تدوین این طرح به حداقل رساندن تأثیرات و شدت انواع وضعیت اضطراری، نجات جان انسانها و تداوم عملیات هوانوردی و فرودگاهی می باشد. از طرفی این طرح به منظور ایجاد هماهنگی و افزایش همکاری کلیه واحدهای فرودگاهی با یکدیگر و نهادهای امدادی و امنیتی خارج از فرودگاه (نظیر آتش نشانی، اورژانس، هلال احمر، ستاد بحران و ...) می باشد؛ تا این نهادها بتوانند در حالت اضطراری کمک مؤثری در بخشهای مختلف از خود نشان دهند.

هر طرح اضطراری فرودگاه بایستی بر اساس کلیات بخش ۷ سند ۹۱۳۷ سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (ایکائو) و مندرجات دستورالعمل ۲۷۱۴ (CAD 2714)) سازمان هواپیمایی کشوری تدوین گردد. طرح اضطراری فرودگاه باید شامل دستورالعملهایی اجرایی باشد که بتواند حضور بموقع گروه های نجات و آتش نشانی، پلیس و مقامات امنیتی، خدمات پزشکی و سایر نهادهای درگیر در داخل و خارج از فرودگاه و افراد مجرب و آموزش دیده را برای کاهش صدمات و اثرات سوانح و حوادث فراهم آورد.

به منظور افزایش اثربخشی، طرح اضطراری فرودگاهها بایستی در فواصل زمانی مشخص، مورد ارزیابی واقع شوند. این ارزیابی از طریق اجرای تمرینات به بهترین نحو محقق می گردد. تمرینات طرح اضطراری در راستای:

• آموزش و ایجاد آگاهی

• آشکار شدن نقاط ضعف طرح

• آشکار شدن کمبودهای منابع

• بهبود هماهنگی ها

• مشخص نمودن نقش ها و وظایف

• بهبود عملکرد فردی

• کسب شناخت عمومی طرح

برای کلیه نهادها و افراد درگیر، اجرا می گردد.